

Bruxelles, den 11.7.2023
COM(2023) 425 final

2023/0278 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne på den årlige konference for parterne i konventionen om bevarelse og forvaltning af sejbestandene i det centrale Beringshav, og om ophævelse af afgørelse (EU) 2019/866

BEGRUNDELSE

1. FORSLAGETS GENSTAND

Dette forslag vedrører en afgørelse om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på møder i den årlige konference for parterne i konventionen om bevarelse og forvaltning af sejbestandene i det centrale Beringshav for perioden 2024-2028 i forbindelse med den påtænkte vedtagelse af bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.

2. BAGGRUND FOR FORSLAGET

2.1. Konventionen om bevarelse og forvaltning af sejbestandene i det centrale Beringshav

Formålet med konventionen om bevarelse og forvaltning af sejbestandene i det centrale Beringshav (Beringshavkonventionen) er gennem oprettelsen af den årlige partskonference for konventionen at sikre langsigtet bevarelse og bæredygtig udnyttelse af sejbestandene i konventionsområdet. Konventionen trådte i kraft den 8. december 1995.

Republikken Polen er kontraherende part i Beringshavkonventionen. Unionen er ikke part i konventionen. Unionen forvalter, jf. artikel 6, stk. 9, i tiltrædelsesakten¹, fiskeriaftaler, som medlemsstaterne har indgået med tredjelande, og Unionen skal gennemføre enhver afgørelse, der træffes i henhold til de pågældende fiskeriaftaler.

Ved Rådets afgørelse 7277/16 af 11. april 2016 blev Republikken Polen bemyndiget til i Unionens interesse at føre forhandlinger om en ændring af Beringshavkonventionen med henblik på, at Unionen bliver kontraherende part i den nævnte konvention. Polen foreslog en sådan ændring til depositaren for Beringshavkonventionen i oktober 2016. De respektive forhandlinger er endnu ikke afsluttet. Rådets afgørelse (EU) 2023/575 af 9. marts 2023 bemyndigede Polen til i Den Europæiske Unions interesse at ratificere ændringen af Beringshavkonventionen, som vil gøre det muligt for Unionen at deltage som part i konventionen. Det er underforstået, at Republikken Polen trækker sin deltagelse i Beringshavkonventionen tilbage ved godkendelse af Unionen som fuldgyldig kontraherende part i den nævnte konvention.

2.2. Den årlige partskonference

Den årlige partskonference er et organ, der er oprettet ved Beringshavkonventionen og er ansvarligt for forvaltning og bevarelse af sejbestandene i konventionsområdet. Den vedtager foranstaltninger, som skal sikre den langsigtede bevarelse og bæredygtige udnyttelse af de fiskeressourcer, der hører under dens kompetenceområde.

Som medlem af den årlige partskonference har Polen medbestemmelses- og stemmeret. Da EU ikke er part i konventionen., og da Beringshavkonventionens anvendelsesområde henhører under EU's enekompetence, repræsenteres Polen af Kommissionen på den årlige partskonference. Den årlige partskonference træffer afgørelserne ved konsensus.

2.3. Den årlige partskonferences afgørelser

Den årlige partskonference har beføjelse til at vedtage foranstaltninger for det fiskeri, der hører under dens kompetenceområde, og disse er bindende for de kontraherende parter.

¹ Akt vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union (EUT L 236 af 23.9.2003, s. 33).

De foranstaltninger, der vedtages af den årlige partskonference, træder i kraft umiddelbart efter, at de kontraherende parter underrettes om dem.

3. DEN HOLDNING, DER SKAL INDTAGES PÅ UNIONENS VEGNE

Den holdning, der skal indtages på EU's vegne på de årlige møder i de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er), fastlægges på nuværende tidspunkt efter en totrinsmodel. De vejledende principper og retningslinjer for EU's holdning fastlægges i en rådsafgørelse for flere år ad gangen, hvorefter holdningen justeres forud for hvert årsmøde ved et uofficielt dokument fra Kommissionens tjenestegrene, som skal godkendes af Rådet.

For den årlige partskonference er denne fremgangsmåde gennemført ved Rådets afgørelse (EU) 2019/866 af 14. maj 2019, hvori Unionens holdning i Beringshavkonventionen er fastlagt for perioden 2019-2023. Nævnte afgørelse indeholder de generelle principper og retningslinjer, men tager i videst muligt omfang hensyn til særlige forhold for parterne i Beringshavkonventionen. I overensstemmelse med medlemsstaternes ønske indeholder den desuden en standardprocedure for fastlæggelsen af Unionens holdning fra år til år.

Det er i Rådets afgørelse (EU) 2019/866 fastsat, at Unionens holdning skal tages op til revision forud for det årlige møde i 2024. Unionens holdning inden for rammerne af Beringshavkonventionen for perioden 2024-2028 fastlægges derfor ved nærværende forslag, og Rådets afgørelse (EU) 2019/866 erstattes.

Rådets afgørelse (EU) 2019/866 indeholder principperne og retningslinjerne for den nye fælles fiskeripolitik som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013², idet der også tages hensyn til målene i Kommissionens meddelelse om den eksterne dimension af den fælles fiskeripolitik³. Unionens holdning til Lissabontraktaten er endvidere justeret i nævnte afgørelse.

Den nuværende revision tager i forbindelse med fiskeri hensyn til den europæiske grønne pagt, især biodiversitetsstrategien⁴, klimatilpasningsstrategien⁵ og jord til bord-strategien⁶. Den tager også hensyn til plaststrategien⁷ og handlingsplanen for nulforurening⁸. Derudover tager det også hensyn til den fælles meddelelse om international havforvaltning⁹.

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

³ KOM(2011) 424 af 13.7.2011.

⁴ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — EU's biodiversitetsstrategi for 2030 — Naturen skal bringes tilbage i vores liv (COM(2020) 380).

⁵ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Opbygning af et klimarobust Europa — den nye EU-strategi for tilpasning til klimaændringer (COM(2021) 82 final).

⁶ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — En jord til bord-strategi for et fair, sundt og miljøvenligt fødevarer-system (COM(2020) 381).

⁷ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget "En EU-strategi for plast i en cirkulær økonomi" (COM(2018) 28 final).

⁸ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Vejen til en sund planet for alle — EU-handlingsplan: "Mod nulforurening for vand, luft og jord" (COM/2021/400 final).

⁹ Fælles meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Mod en bæredygtig blå planet (JOIN(2022) 28 final).

4. RETSGRUNDLAG

4.1. Proceduremæssigt retsgrundlag

4.1.1. Principper

I henhold til artikel 218, stk. 9, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) vedtager Rådet afgørelser om "fastlæggelse af, hvilke holdninger der skal indtages på Unionens vegne i et organ nedsat ved en aftale, når dette organ skal vedtage retsakter, der har retsvirkninger, bortset fra retsakter, der supplerer eller ændrer den institutionelle ramme for aftalen".

"Retsakter, der har retsvirkninger", omfatter retsakter, der har retsvirkninger i medfør af de folkeretlige regler, som gælder for det pågældende organ, og retsfor skrifter, der ikke har bindende virkning i henhold til folkeretten, men som "vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af de regler, der vedtages af EU-lovgiver"¹⁰.

4.1.2. Anvendelse på det foreliggende tilfælde

Den årlige partskonference er et organ, der er nedsat ved en aftale, nemlig Beringshavkonventionen.

De retsakter, som den årlige partskonference skal vedtage, udgør retsakter, der har retsvirkninger. De påtænkte retsakter vil være bindende i henhold til folkeretten, jf. Beringshavkonventionen, og vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af EU-lovgivningen, herunder på:

- Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri¹¹
- Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik¹² og
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403 af 12. december 2017 om en bæredygtig forvaltning af de eksterne fiskerflåder¹³.

De påtænkte retsakter supplerer eller ændrer ikke den institutionelle ramme for Beringshavkonventionen.

Det proceduremæssige retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 218, stk. 9, i TEUF.

4.2. Materielt retsgrundlag

4.2.1. Principper

Det materielle retsgrundlag for en afgørelse i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF afhænger hovedsagelig af formålet med og indholdet af den påtænkte retsakt, hvortil der skal indtages en holdning på Unionens vegne. Hvis den pågældende retsakt har to formål eller består af to elementer, og det ene af disse formål eller elementer må betragtes som det primære, mens det andet kun er sekundært, skal den afgørelse, der vedtages i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF, kun have ét materielt retsgrundlag, nemlig det, som det primære eller fremherskende formål eller element tilsiger.

¹⁰ Domstolens dom af 7. oktober 2014, *Tyskland mod Rådet*, sag C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, præmis 61-64.

¹¹ EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1.

¹² EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1.

¹³ EUT L 347 af 28.12.2017, s. 81.

4.2.2. Anvendelse på det foreliggende tilfælde

Hovedformålet med og indholdet af den påtænkte retsakt vedrører fiskeri. Forordning (EU) nr. 1380/2013 udgør retsgrundlaget for udarbejdelsen af de principper, der skal afspejles i denne holdning.

Det materielle retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 43, stk. 2, i TEUF. Afgørelsen skal erstatte Rådets afgørelse (EU) 2019/866.

4.3. Konklusion

Retsgrundlaget for den foreslåede afgørelse bør være artikel 43, stk. 2, i TEUF sammenholdt med artikel 218, stk. 9, i TEUF.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne på den årlige konference for parterne i konventionen om bevarelse og forvaltning af sejbestandene i det centrale Beringshav, og om ophævelse af afgørelse (EU) 2019/866

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Republikken Polen er kontraherende part i konventionen om bevarelse og forvaltning af sejbestandene i det centrale Beringshav (Beringshavkonventionen). Unionen er ikke part i den nævnte konvention. Unionen forvalter, jf. artikel 6, stk. 9, i tiltrædelsesakten¹, fiskeriaftaler, som medlemsstaterne har indgået med tredjelande, og Unionen skal gennemføre enhver afgørelse, der træffes i henhold til Beringshavkonventionen.
- (2) Ved Rådets afgørelse 7277/16 af 11. april 2016 blev Republikken Polen bemyndiget til i Unionens interesse at føre forhandlinger om en ændring af Beringshavkonventionen med henblik på, at Unionen bliver part i den nævnte konvention. Polen foreslog en sådan ændring af Beringshavkonventionen til depositaren for konventionen i oktober 2016.
- (3) Rådets afgørelse (EU) 2023/575 af 9. marts 2023 bemyndigede Polen til i Den Europæiske Unions interesse at ratificere ændringen af Beringshavkonventionen, som vil gøre det muligt for Unionen at deltage som part i konventionen². Det er underforstået, at Republikken Polen trækker sin deltagelse i konventionen tilbage ved godkendelse af Unionen som fuldgældig part i Beringshavkonventionen.
- (4) Den årlige konference mellem parterne i Beringshavkonventionen ("den årlige partskonference") er ansvarlig for forvaltning og bevarelse af sejbestandene i Beringshavkonventionsområdet. Sådanne foranstaltninger kan blive bindende for Unionen.

¹ Akt vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republik, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union (EUT L 236 af 23.9.2003, s. 33).

² Rådets afgørelse (EU) 2023/575 af 9. marts 2023 om bemyndigelse af Polen til i Den Europæiske Unions interesse at ratificere ændringen af konventionen om bevarelse og forvaltning af sejbestandene i det centrale Beringshav (EUT L 75 af 14.3.2023, s. 15).

- (5) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013³ skal Unionen sikre, at fiskeri- og akvakulturaktiviteter er miljømæssigt bæredygtige på langt sigt og forvaltes på en måde, der er i overensstemmelse med målene om at opnå økonomiske, sociale og beskæftigelsesmæssige fordele, og som bidrager til at sikre fødevarerforsyningsikkerheden. Det er ligeledes fastsat i nævnte forordning, at Unionen skal forvalte fiskeriet efter en forsigtighedstilgang og bestræbe sig på at sikre, at udnyttelsen af havets levende biologiske ressourcer genopretter og opretholder bestandene af befiskede arter på niveauer, der kan give det maksimale bæredygtige udbytte. Endvidere er det fastsat, at Unionen skal træffe forvaltnings- og bevarelsesforanstaltninger på grundlag af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, støtte udbygningen af videnskabelig viden og rådgivning, gradvis eliminere udsmid og fremme fangstmetoder, der bidrager til et mere selektivt fiskeri, til undgåelse og størst mulig begrænsning af uønskede fangster og til fiskeri med begrænset indvirkning på det marine økosystem og fiskeressourcerne. Derudover er det i forordning (EU) nr. 1380/2013 udtrykkeligt fastsat, at Unionen skal anvende disse mål og principper i forbindelse med varetagelsen af sine eksterne fiskeriforbindelser.
- (6) I overensstemmelse med biodiversitetsstrategien⁴, klimatilpasningsstrategien⁵ og jord til bord-strategien⁶ er det afgørende at beskytte naturen og genoprette skadede økosystemer. De risici, der hidrører fra klimaændringer og tab af biodiversitet, må ikke bringe tilgængeligheden af de varer og tjenester, som sunde marine økosystemer giver fiskerne, kystsamfundene og menneskeheden, i fare.
- (7) Plaststrategien⁷ henviser til specifikke foranstaltninger til reducere af plast- og havforurening og til forebyggelse af, at fiskeredskaber mistes eller efterlades til søs. Desuden har handlingsplanen for nulforurening⁸ til formål at reducere mængden af plastaffald i havet med 50 % og mikroplast, der udledes i miljøet, med 30 %.
- (8) I henhold til den fælles meddelelse om international havforvaltning⁹ er beskyttelse og bevarelse af havenes biodiversitet nøgleprioriteter i EU's optræden udadtil. EU er den mest fremtrædende aktør i regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er) og fiskeriorganisationer i hele verden. Her fremmer EU fiskebestandenes bæredygtighed, fremmer gennemsigtig beslutningstagning baseret på solid videnskabelig rådgivning og styrker den videnskabelige forskning og overholdelsen af reglerne.

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

⁴ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — EU's biodiversitetsstrategi for 2030 — Naturen skal bringes tilbage i vores liv (COM(2020) 380).

⁵ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Opbygning af et klimarobust Europa — den nye EU-strategi for tilpasning til klimaændringer (COM(2021) 82 final).

⁶ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — En jord til bord-strategi for et fair, sundt og miljøvenligt fødevarer-system (COM(2020) 381).

⁷ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget "En EU-strategi for plast i en cirkulær økonomi" (COM(2018) 28 final).

⁸ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Vejen til en sund planet for alle — EU-handlingsplan: "Mod nulforurening for vand, luft og jord" (COM/2021/400 final).

⁹ Fælles meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Mod en bæredygtig blå planet (JOIN(2022) 28 final).

- (9) Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på møderne i den årlige partskonference for Beringshavkonventionen for perioden 2024-2028, bør fastlægges, eftersom Beringshavkonventionens bevarelses- og håndhævelsesforanstaltninger vil være bindende for Unionen og vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af EU-lovgivningen, nemlig Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008¹⁰, Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009¹¹ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403¹².
- (10) I henhold til gældende praksis repræsenterer Kommissionen, som den eksterne repræsentant for Unionen for med hensyn til Unionens enekompetence på fiskeriområdet, Republikken Polen og Unionen på den årlige partskonference for Beringshavkonventionen.
- (11) Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på møderne i den årlige partskonference for Beringshavkonventionen, er på nuværende tidspunkt fastlagt ved Rådets afgørelse (EU) 2019/866¹³. Denne afgørelse bør ophæves, og der bør laves en ny afgørelse for perioden 2024-2028.
- (12) I betragtning af udviklingen i fiskeressourcerne i Beringshavkonventionsområdet og det deraf følgende behov for, at der i Unionens holdning tages hensyn til den nye udvikling, herunder nye videnskabelige og andre oplysninger, der forelægges forud for eller på møderne i den årlige partskonference, skal der fastlægges procedurer for præciseringen fra år til år af Unionens holdning for perioden 2024-2028. Disse holdninger bør være i overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde mellem EU-institutionerne som fastsat i artikel 13, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på møderne i den årlige partskonference for Beringshavkonventionen, er fastlagt i bilag I til nærværende afgørelse.

Artikel 2

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på møderne i den årlige partskonference for Beringshavkonventionen, præciseres fra år til år i overensstemmelse med bilag II.

¹⁰ Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999 (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1).

¹¹ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403 af 12. december 2017 om en bæredygtig forvaltning af de eksterne fiskerflåder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 81).

¹³ Rådets afgørelse (EU) 2019/866 af 14. maj 2019 om den holdning, som på Den Europæiske Unions vegne skal indtages på den årlige konference for parterne i konventionen om bevarelse og forvaltning af sejb Bestandene i det centrale Beringshav, og om ophævelse af afgørelsen af 12. juni 2017 om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på den nævnte årlige konference (EUT L 140 af 28.5.2019, s. 66).

Artikel 3

Unionens holdning, som er fastlagt i bilag I, vurderes og revideres i givet fald af Rådet på forslag af Europa-Kommissionen senest med henblik på den årlige partskonference for Beringshavkonventionen i 2029.

Artikel 4

Afgørelse (EU) 2019/866 ophæves.

Artikel 5

1. Uden at det berører Kommissionens beføjelser vedrørende Unionens eksterne repræsentation, er denne afgørelse rettet til Republikken Polen indtil Unionens tiltrædelse af Beringshavkonventionen.
2. Efter Unionens tiltrædelse af Beringshavkonventionen rettes nærværende afgørelse til Europa-Kommissionen, som repræsenterer Unionen på møderne i den årlige partskonference for Beringshavkonventionen.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*